

PETR KOTVALD JSEM RÁD SÁM ZA SEBE

Petr Kotvald slaví. Ke třicetinám sólového zpívání vydává u Supraphonu nádherně vypravený trojdiskový komplet nazvaný EXXXclusive. Z jedenašedesáti písní je jich tu jedenáct úplně nových. Kompilace je tedy jednak ohlédnutím za dosavadní Petrovou úspěšnou dráhou, jednak pohledem do současnosti. A z tohoto pohledu se zdá, že Petr Kotvald má zaděláno i na skvělou budoucnost. Však už taky pilně pracuje na dalším novinkovém albu.

My si ale povídáme především o dárkovém trojalbu a o zmíněném kulatém výročí.

Na scéně se vyskytujete jako sólista třicet let; to už je hezké jubileum. Jak rád se ohlížíte za tím, co jste během těch let dokázal?

Moc se neohlížím. Navíc nemám rád

okázalé oslavy. Dokonce, i když mě někdo pozve na své oslavy, většinou odmítám. Za tím stojí dnes už nežijící hudební vydavatel a archivář Karel Knechtl. Kolem svých čtyřicetin jsem vydával album a chtěl jsem je spojit s nějakou oslavou. On mi tenkrát řekl, ať to nedělám. Že mě lidi chtějí slyšet zpívat, a ne se dívat, jak na pódiu něco

slavím a defilují po něm lidé, kteří se mnou vlastně nemají nic společného. Toho se dodnes držím.

Takže nechodíte ani gratulovat kolegům na jejich oslavné koncerty...

Ne. Odmítl jsem to, samozřejmě s veškerou úctou, i týmu Karla Gotta. Mám pocit, že mnozí se na takové

akce jdou spíš zviditelnit, ukázat se po boku slavného kolegy. To nic uměleckého nepřináší. A vůbec, půlení slávy, přiznám se, jsem si na jevišti užil dost. Když jsem pak v roce 1986 začal zpívat sám, zařekl jsem se, že pokud to nebudu opravdu cítit, už nikdy s nikým nenatočím žádný duet. Rád jsem sám za sebe. ►

► **Dodržel jste to?**

Jeden duet jsem přece jen natočil, a to s Leonou Machálkovou v roce 1998 na moje vánoční album. Vždyť jsou vánoce, je remake krásné písničky z šedesátých let. Ta prostě musela vzniknout.

Kdo by musel přijít s nabídkou na duet, abyste vzal?

(smích) Teď to řeknu, a jeho management přijde s tím, že se mnou v žádném případě... No dobře. Dal bych si duet třeba s Georgem Michaelem. To je člověk s obrovským talentem, kterého si ohromně vážím. Byl jsem několikrát na jeho koncertech, a vždycky to byl skvělý zážitek. Na celý život.

Neslavíte tedy na pódiu, ale určitě slavíte skrz cédéčka. Trojkomplet EXXXclusive je přece obrovská oslava!

Určitě, to máte pravdu. Celé to vznikalo postupně. S Jindrou Parmou a Pavlem Cmíralem jsme si řekli, že uděláme novinkové album příjemných moderních popových písniček. Když jsme měli něco natočeno, šel jsem s tím na vydavatelství. Tam mi řekli o plánu vydat exxclusivní výběr mých hitů. To byla obrovská nabídka, a tak vzniklo vlastně obojí. V rámci tohoto trojdiskového kompletu je jedno cédéčko víc než z půlky novinkové, novinek je tu jedenáct.

Přitom mám pocit kontinuity: ty nové věci s těmi staršími krásně ladí.

Díky za ten pocit. Snažil jsem se, aby to tak bylo. Bylo to nakonec mé nejdůležitější kritérium pro výběr. Je pravda, že ty starší songy pořád šlapou a ty nové k nim sedí. Musím říct, že jsem ve svém profesním životě měl obrovské štěstí na Jindru Parmu. On byl vždycky jak v aranžování, tak třeba v programingu ne krok, ale o dva nebo tři kroky napřed. Takže písničky z konce osmdesátých let a mladší jsou ve zvuku souměřitelné s těmi novinkami.

Vybírat na tuhle kompilaci asi nebylo jednoduché, ale zřejmě to bylo příjemné; je to tak?

Určitě. Snažil jsem se, aby každá písnička na desce ladila s tou předcházející, aby se odvíjela od té písne před ní. Aby šly ty písne příjemně za sebou. A k té obtížnosti: některé písničky jsem na tenhle výběr zařadit nemohl, i když je třeba miluju. Zdálo se mi, že v dané kompilaci by nefungovaly. Chtěl jsem, aby to byl výběr moderní, současný, a nikoliv archaický.

Písne na výběru neřadíte chronologicky, ale tematicky. Většinu lidí asi hned praští do očí třeba blok věnovaný sexu!

(smích) To je pravda. Novinky na tom třetím disku jsem potřeboval do jeho výsledné stopáže nějak smysluplně doplnit staršími věcmi, a napadly mě právě ty bloky. Třeba sex. Nebo vesmír.

Určitě pětadevadesát procent celého výběru jsou písničky autorského

Foto © Lenka Hatašová

dua Parma – Cmíral. Tedy vašich dvorních autorů.

Je to tak. Potkal jsem se s nimi v počátcích svého profesionálního zpívání. S Pavlem Cmíralem dříve, s Jindrou Parmou o něco později, až když jsem vystupoval s Hanou Zagorovou a Standou Hložkem. A s oběma jsme si ohromně sedli.

Jiní autoři se na tomhle výběru objevují opravdu výjimečně, jednou z těch výjimek je například Martin Blažek. Ten napsal písničku Jezu Kriste, listuj bystře. Ta se taky od těch ostatních trochu liší.

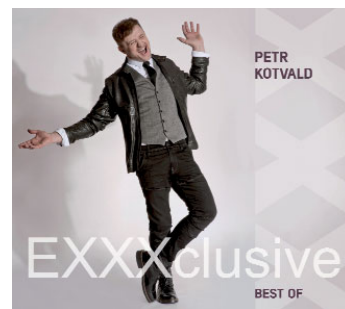
To je nádherná věc! Martinovi je třináct let a hraje v mojí doprovodné kapele Trik. Absolvoval skladbu na konzervatoři a je to báječný autor. Navíc skvěle zpívá, taky má svoji kapelu Atmosphere. Předloni jsem od Pavla Cmírala dostal mailem vánoční přání – básničku, jako rozhovor Petra Kotvalda s Kristem. To jsem přepsal Martinovi a on přišel s touhle nádhernou, průzračnou písni. Hráváme ji na našich vánočních koncertech.

Tahle písnička je součástí dalšího, tentokrát vánočního bloku kompletu EXXXclusive. Ten obsahuje**hodně duchovně laděné písničky. Jste věřící?**

Vlastně nevím. Možná existuje něco mezi nebem a zemí, ale jistý si tím nejsem. Jako třicetiletý, čtyřicetiletý jsem byl mnohem duchovnější, než dneska, věřil jsem v něco, co nás přesahuje. V současné době jsem pragmatictější. Věřím, že nás přesahuje jenom čas a vesmír. To je jediné, s čím jsem momentálně ochoten souhlasit.

Mimo jiné i v písničku Jezu Kriste, listuj bystře vás doprovází duo vokalistek, jednou z nich je vaše dcera Viktorie. Když třeba na youtube vidím záznamy z vašich vystoupení, vy vepředu a ty dvě holky za vámi, nemůžu se ubránit vzpomínce na duo Kotvald – Hložek za Hanou Zagorovou. Má vaše dcera ambice jít ve vašich šlépějích i tak, že se z ní stane sólová zpěvačka?

To by asi bylo lepší se zeptat jí, my o tom nemluvíme. Pro mě je Viktorie skvělou a významně platnou profesionálkou. Ve studiu i na koncertech. Sama si musí projít svojí genezí a rozhodnutími, co a jak pro ni bude nejlepší a smysluplné. Sám zastávám názor, že být dobrým doprovodným vokalistou je víc, než být špatným

SU 6314-2

Supraphonline

solistou. Tak jsem to cítil už dávno v dobách, kdy jsem zpíval se Zagorovou a Hložkem. Spolupráce s nimi byla pro mě etapou a možností pracovat na sobě a splnit si ambice o sólovém zpívání.

Co vám dalo účinkování v muzikálu Mamma Mia?

Bylo to pro mě vítané zpestření uměleckého jídelníčku. Moc jsem si to užíval, stejně jako setkávání s kolegy, se kterými se normálně na jevišti nepotkávám. Spoustu z nich jsem objevil v jiných polohách a moc jich vážím za to, co dělají a jak to zvládají. Tohle mě tedy bavilo, i když moje původní podmínka pro vstup do tohoto muzikálu byla, že dostanu hlavní roli Dony. (smích) Asi by mě bavilo vstoupit do nějaké kontroverzní komorní divadelní věci, kterou by napsal někdo, kdo mě dobře zná a dokáže využít potenciál, který v sobě mám. Třeba David Drábek.

Když jsme u Drábka – vy hrajete v jeho inscenaci královéhradeckého Klicperova divadla Koule!

Občas. Nedá se říct, že tu hraju – objevuju se jenom v závěru, jako Petr Kotvald. Když mi David tuhle věc nabídl, původně jsem měl zpívat pouze na premiéře, téměř mě to urazilo. Jak mě můžou spojovat s něčím, co tepe osmdesátá léta?! Pak jsem ale byl na generálce a roztál jsem. Řekl jsem si, že tady musím být a skoro jsem se bál, aby si to autoři nerozmysleli. (smích)

S filmem Muzikál aneb Cesty ke štěstí to bylo taky tak?

To bylo něco jiného. O téhle nabídce mi řekl Roman Vojtek, který tu hraje jednu z hlavních rolí. Řekl jsem, že to zkusím. A je to spíš legrace, na place jsem strávil čtyři natáčecí hodiny a jsem tam jenom chvilku.

Mimochodem – v tomhle filmu hraje i vaše dcera, ale vy hrajete otce někoho jiného...

(smích) No vždyť říkám, sranda!

Přečetl jsem si, že se v Česku těžko najde sál, kde byste nekoncertoval. Je to tak – nebo je ještě nějaký, kde jste nehrál a chtěl byste?

No, v Česku nevím. Ale z těch dalších třeba Carnegie Hall nebo Olympia. Ani Wembley by nebylo špatné... Ale tam spíš pojedou na koncert George Michaela!

MICHAL DAVID DECIBELY LÁSKY

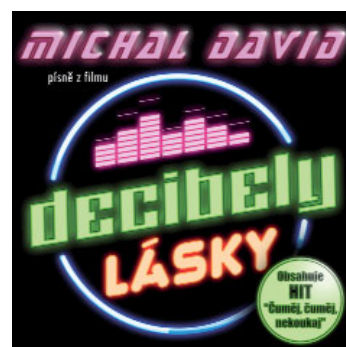
Foto © Falcon

Foto © Martin Kubica

Album písniček a hudby z filmu *Decibely lásky* obsahuje celkem 25 nových nahrávek neprekonatelného hitmakera české populární hudby. Téměř 200.000 diváků již vidělo v kinech film *Decibely lásky* a právě hudba Michala Davida byla od začátku největším tahákem. Na CD se dostalo celkem 14 filmových songů v plných verzích a v devíti z nich zpívá sólově nebo v duetech Michal David osobně. Jeho posluchači se tak můžou těšit na původní nové album po pěti letech. Kromě singlu „Čuměj, čuměj, nekoukaj“, známého z rozhlasového vysílání, obsahuje titul další potenciální hity jako „Jsou rána tíživá“ nebo „Happy Birthday To You“. Na nahrávce pochopitelně účinkují také další herci a zpěváci ze snímku *Decibely lásky*. Snad všechny filmové písně Michala Davida se staly natolik úspěšnými, že mnohdy překonaly popularitu filmu samotného. Již nyní je jasné, že i tento soundtrack bude díky jeho hlavnímu protagonistovi velmi dobře „fungovat“ na diskotékách a při koncertních vystoupeních nejen v České republice. *Decibely lásky* se stále promítají nejen v českých a moravských, ale i slovenských kinech.

V příběhu tří generací, které prožívají své touhy, sny, naděje i zklamání, a přitom nepřestávají věřit na lásku, přátelství a lidské souznění, hraje celá plejáda našich hvězd – vedle ústředních protagonistů (Rudolf Hrušínský nejml., Alžběta Bartošová, Filip Cíl, Roman Vojtek, Petra Svoboda, Aneta Vrzalová) se objevují také Iva Janžurová, Rudolf Hrušínský ml., Václav Kopta, Lucie Vondráčková, Pavel Horváth a Karel Gott.

SU 6344-2

Supraphonline

PORTA 50 VÝROČÍ LEGENDÁRNÍHO FESTIVALU OSLAVÍ SUPRAPHON 2CD PORTA 50!

Supraphononline

Bohatou hudební historii bezesporu „lidového“ festivalu Porta představí Supraphon na 2CD Porta 50. Tento výběr mapuje všechny důležité momenty kulturní přehlídky. Komplet vychází 10. června.

SU 6332-2

Letos uplyne půlstoletí od vzniku mimořádného fenoménu, zvaného Porta! Z původně spíše lokální seve-ročeské fandovské iniciativy se záhy stala celostátní záležitost, spojující tramskou, country a westernovou, folkovou a nakonec stylově zcela

osvobozenou muziku. Během těch 50 let prošel Portou úctyhodný zástup skupin i sólistů, zpěváků, muzikantů i písničkářů, z nichž některé, kteří se na její historii podíleli nejvíc, obsa-huje 2CD Porta 50 let.

Postupně propracovaný organi-zační systém s regionálními předko-ly a každoročním finále nabídl pří-ležitost stovkám kapel, těm nejlep-ším či nejzajímavějším se šancí se na hlavní Portě představit tisícov-kám diváků.

Výběr padesáti písniček k oslavě kulatého výročí připravil Mirek Černý s letitou „portovní“ zkušeností.

Od vstupní Vlajka vzhůru letí, přes Rosu na kolejkách po závěrečné No to se ví, jde o přehlídku slavných písni-ček v podání slavných interpretů. Výběr pointují proslulá jména: AG Flek, Brontosauri, Cop, Wabi Daněk, Greenhorns, Hoboes, Hop Trop, Kamelot, Kapitán Kid, Nerez, Poutní-

ci, Rangers, Roháči, Spirituál kvintet, Taxmeni nebo Žalman & spol.

Zároveň tato 2CD kompilace obsa-huje nahrávky dalších důležitých kapel, celkový obraz Porty v průbě-hu let zásadně dokreslujících, napří-

klad Karabina, Lokálka, Máci, Příboj, Stopa nebo Volupsie.

Sestavu snímků z let 1967 až 2015 umocňuje nový remastering. To vše s cílem připomenout uplynulých padesát výborných sezón.

Foto © Jindřich Štrejber

Foto © Jindřich Štrejber

ANETA LANGEROVÁ VYDÁVÁ VINYL NA RADOSTI

Supraphononline

Zastavte se na chvíli
a vychutnejte si dvakrát
platinové album
s příběhy inspirované
divokou Šumavou
u svého gramofonu.

AS001-2

TRACK LIST LP:

- Dívka • Svatá Kordula • Panna •
- Tragédie u nás na vsi • Tráva •
- Bříza • Slova z hor • Divoká hejna •
- Nevěsta • Na Radosti •

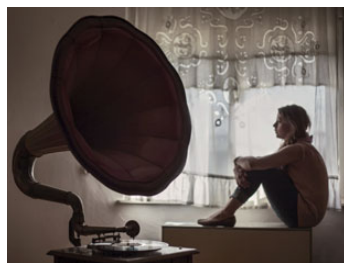
„Přišel okamžik, na který jsem se moc těšila. V rukou držím první vyli-sovanou gramofonovou desku alba *Na Radosti*,” říká Aneta Langerová a dodává: „Jsem ráda, že se na vinyly ještě nezapomnělo. Ráda poslouchám gramofonové desky, mám už docela hezkou sbírku, kterou se ráda probírám. Každá voní jinak. Jako by s sebou nesla vůni všech okamžiků, při kterých jsem ji poslouchala v minulosti. Udělám si vždy čas na sebe a vychutnám si krásný zvuk a to kouzelné «ševelení» gramofonu, které se stane součástí hudby nebo mluveného slova a dodá obsahu ještě větší hloubku a autenticitu. Je to chvíle, kdy se zastavím, čas se zpomalí, uvařím si dobrou kávu, poslouchám a přemýšlím o všem, co je pro mě v životě důležité. Každá taková chvíle mě činí šťastnou“, popisuje Aneta, která se na sociálních sítích s fanoušky podělila o pět svých nejoblíbenějších gramofonových desek.

Součástí vinyly jsou i bonusové materiály – pohlednice z míst, kde deska vznikala, samolepky se symbo-

ly písní, plakát, album je navíc možné stáhnout i v jeho digitální verzi.

Vinyl *Na Radosti* lze zakoupit v distribuční síti Supraphon

V létě Aneta chystá sérii koncertů „Pod širokou oblohou“. Přichystáno je celkem devět vystoupení na krásných místech, jako jsou amfiteátry, nádvoří zámků či vyhlídka z hradu. Dva koncerty budou v doprovodu symfonického orchestru. Na podzim bude pokračovat v koncertní šňůře, kterou završí třemi velkými koncerty v Brně, Ostravě a Praze.

TERMÍNY TURNÉ NA RADOSTI 2016 „POD ŠIROU OBLOHOU“:

21. 6.	Kunětická hora, vyhlídka hradu
21. 7.	Sedmhorské léto, Karlovice-Sedmhorky
22. 7.	Moravský Krumlov, nádvoří zámku
23. 7.	Třeboň, nádvoří radnice
30. 7.	Letní filmová škola, Uherské Hradiště, Kolejný nádvoří
5. 8.	Nový zámek Kostelec nad Orlicí, zámecký park
6. 8.	Prázdniny v Telči, nádvoří zámku
7. 8.	Zámek Berchtold, Kunice, nádvoří zámku
26. 8.	Zámek Nebílovy, nádvoří zámku

TERMÍNY KONCERTŮ SE SYMFONICKÝM ORCHESTREM:

20. 6.	Mezinárodní hudební festival Smetanova Litomyšl, Zámecké nádvoří – koncert s kapelou a Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu
6. 7.	Karlovy Vary, Letní kino- koncert s kapelou a Karlovarským symfonickým orchestrem

TERMÍNY LETNÍCH FESTIVALŮ:

18. 6.	Holešovská Regata, Holešov
12. 8.	In vino Hostivice, Hostivice
20. 8.	Brod 1995, Český Brod

OŽILA TARANTULE VODŇANSKÉHO A SKOUMALA

Vychází album překvapujících nálezů z hlubin archivu

Jan Vodňanský a Petr Skoumal – toť jedinečná autorská dvojice, která má na svědomí mnoho dnes již naprosto kultovních skladeb, scének a básní. Nyní, při příležitosti 75. narozenin Jana Vodňanského vychází pod názvem Tarantule a jiné nevydané songy unikátní kolekce písní z let 1970 – 1980, které skrývaly tajné šuplíky Jana Vodňanského. Kromě výše zmíněné dvojice navíc mezi autory a interprety najdeme i další zajímavá jména.

Šestadvacet písní, z nichž mnohé mohou posluchači slyšet úplně poprvé, vzniklo v období, kdy mělo duo V+S od tehdejšího režimu zákaz vystupování. Zvukové záznamy se tak rodily doslova konspiračně a v maximálním utajení. Bylo to buď v domácích soukromých studiích (u Vodňanského, Skoumala, Toufara,

Zamazala, Kučery, Jakoubka) či na večírcích v různých studentských kolejkách, fakultách a podnikových klubech.

Svébytná poetika Vodňanského textů zde tak dostává až vyložené undergroundový rozměr. Ten pak v kombinaci s nádechem totální absurdity, nonsensu a vtipných hříček působí jako osvěžující a především osvobozující gejzír legrace, zvláště pak s ohledem na dobu, kdy texty i hudba vznikaly.

Kromě Vodňanského, který má na svědomí všechny texty, a Skoumala, jenž zhudebnil sedmnáct skladeb, se zde jako autoři představují Jaroslav Jakoubek (tři písně), Ivan Mizera a Martin Zákavský (oba po dvou písních) a Jiří Bulis a Jiří Toufar (každý napsal jednu píseň). Pěveckých partů

se z většiny zhostili sami autoři, které v některých písních doplnili Zdena Lorencová, Světlana Nálepková či Přemysl Rut.

Už z tohoto výčtu je zřejmé, že se jedná o vsutku objevnou kolekci, která může mít zásadní význam pro sběratele a historiky malých forem stejně jako pro příznivce absurdního humoru. Ostatně kde jinde můžete zaslechnout takové skvosty jako hoši uondáni chtičem/ tiše listují si v Nietzsche/ jak líný lejzr leze trubičkou za tou mojí maličkou/ nebo že já se sladce protáhnou/ oběšený na ráhnu...

Na slavnostní křest se můžeme těšit v den Vodňanského narozenin, tedy 19. června příznačně v Činoherním klubu, který hostil mnoho zásadních vystoupení dvojice Vodňanský + Skoumal.

SU 6338-2

Foto © Lukáš Kaderábek

HANA & PETR ULRYCHOVI

ZLATÉ PŮLSTOLETÍ

Hana a Petr Ulrychovi mají další zlatou desku! Tentokrát za reprezentativní výběr z jejich tvorby nazvaný Půlstoletí. Sourozencům, bez kterých si dějiny československé populární hudby nelze představit, ocenění předal Bolek Polívka. Stalo se 24. května na velkém koncertě v brněnském Mahenově divadle.

S Hanou a Petrem Ulrychovými jsme si povídali v den, kdy se po republice prodávaly žluté kvítky upozorňující na boj s rakovinou. Výtěžek z jejich prodeje jde právě na zlepšení zdravotní péče. Slavných sourozenců se proto nejdřív ptám: **kupujete si kytičky? A zapojujete se do podobných charitativních akcí?**

H. U.: Já se zapojuji. Ale pomáhá-

me i jinak: každý rok máme koncert v Masarykově onkologickém ústavu v Brně, zpíváme pro tamní pacienty i pro veřejnost.

P. U.: Skladba našich písniček na koncertě je přirozeným samospádem taková, že cílí k těmhle lidem. Snažím se pomáhat spíš našimi písničkami, protože tam, myslím si, jsme doma. Tedy v těch písničkách. A jak Hanka

říkala, každý rok děláme koncert v brněnském žluťáku. Tak se říká Masarykovu onkologickému ústavu. Máme i přátele, kteří se s touhle nemocí potkali. Naše pomoc směřuje k lidem právě v písničkách. To je naše kytička.

Takovou velkou kytkou asi byl i koncert 24. května v Mahenově divadle, je to tak?

P. U.: Přesně tak. Vycházeli jsme z kompilace Půlstoletí – šlo o mapu naší hudební historie. Na ní je patrné, jak jsme se vyvíjeli. Začalo to big-bítem, ten hrajeme s Javory beatem. Pak přišlo okouzlení houslemi a cim-bálem, to byla ta folklórní dráha. A klasické Javory. A koncert vyústil v jakési propojení obého.

SU 6244-2

Supraphononline

To propojování žánrů vás ostatně provází po celou dobu vaší hudební dráhy...

P. U.: Když jsme začínali s bigbitem, hledali jsme tam křehkost cimbalu a jinou energii houslí. No, a když jsme hráli dvacet let v Javorech, pořád jsme hledali, jak tam dostat energii bigbítu. Myslím si, že se to krásně propojilo. Když hrají tyhle dvě kapely dohromady, tvoří to jeden sourodý celek.

Řekli jste, že Javory a Javory beat tvoří dnes sourodý celek. Takže žádná schizofrenie – zpívat půl večera jakoby bigbít a půl večera jakoby folklór?

P. U.: Ne. My jsme kdysi s bigbitem plynule přešli do houslovo-cimbálového soundu, ale hráli jsme vlastně pořád ty písničky, které bychom hráli s bigbitem. Kdybychom u něj zůstali. Došel jsem totiž tehdy k přesvědčení, že energie, kterou obsahuje bigbít, je určitě obsažena i ve folklóru. Jenom

je jiného druhu. Postupem doby mi ale v tom folklórním hraní trochu něco chybělo. Přemýšlel jsem, co to je, jednou jsme to zkoušeli obohatit o bicí, jindy zase o něco jiného. Nakonec jsme ale poznali, že určující je v tom fenomén elektrické kytary. Tak jsme přidali bicí sekci a elektrickou kytaru. A byly Javory beat.

Říkáte, že nemáte rádi oslavy, nicméně jednou za pět let k nim máte důvod. Jeden z vás má vždycky půlkuatiny, druhý kulatiny. To přijde zase za tři roky. Jak budou tyhle oslavy vypadat?

P. U.: Za tři roky bude Hance sedmdesát. Nechystáme nějaké velké oslavy, ale chtěli bychom natočit Hančinu desku. Album, na kterém by fungovala jako sólová zpěvačka. Ta deska by ale měla pořád držet to, co je typické pro Javory a Javory beat. To, co je v našich písničkách. Kdyby se to povedlo, byla by to ta největší oslava. Podporu Supraphonu máme, takže se k tomu snad dostaneme. Hanka dokáže i v té sedmdesátce podat skvělý výkon, který vydá minimálně na desku. Možná ještě lepší, než byly předchozí nahrávky.

Paní Ulrychová, občas říkáte, že si chcete zkusit spolupráci i s jinými autory. Stane se to v případě nového alba? Noví autoři se asi hledají těžko...

H. U.: Hledají se skutečně těžko, ale právě na Supraphonu jsem dostala nějaké tipy. Hlavně jsme si ale s Petrem říkali, že máme spoustu krásných písniček, které zapadly. A že by mohlo být dobré je oprášit a zkombinovat s novými písněmi a třeba i s písničkami jiných autorů. A všechny je sjednotit krásnými

aranžemi. Pak by možná mohlo vzniknout i něco zajímavého.

P. U.: Za ta léta jsme napsali spoustu písniček, které, myslím si, byly nesmírně zajímavé. Když je dnes hráme na pódiu, zjišťujeme, že lidi na ně reagují jako na hit. Ale na původní nahrávce ta písnička třeba tak nevyšla. Teď jde o to, vybrat ty, které byly neoprávněně trochu upozaděné, a spíš než oprášit, je zrestaurovat. Aby zapadly co nejlépe do současného trendu a co nejpříměji se dostaly k posluchačům. Ale taky aby lidi měli pocit určité kontinuity.

Chystáte se v příštích měsících na nějaké turné?

P. U.: My tomu neříkáme turné, ono to v českých poměrech zní trochu nadneseně. Turné dělají třeba Stouni. Naše kapely odehrají šest, osm koncertů v nějakých halách, to není turné. My tomu necháváme volný průběh. Jak se nám hlásí pořadatelé, tak hrajeme. A tak na nás přijdou takoví posluchači, kteří nás opravdu chtějí slyšet. Před takovými se nám taky hraje nejlíp.

Co nějaké festivaly?

P. U.: Pár jich v plánu máme, a zase to přichází samospádem, jak se hlásí zájemci. Třeba Valašský špalíček ve Valašském Meziříčí, Prázdniny v Telči, Strážnice a další. V Telči čas od času hráváme, na Zahradě ve Strážnici jsme naposledy hráli už velice dávno. Spíš než nějaké mamutí festivaly nám sedí ty komornější. Lidi tady naši muziku i texty opravdu vnímají. Mají rádi ten druh energie, který se jim snažíme předávat.

A určitě svou energii vydávají i některá místa, kde hrajete. V čer-

venci třeba vystoupíte na pražském Vyšehradě, to je místo s úžasným geniem loci!

H. U.: Tam jsme hráli taky už hodně dávno, a moc se na to těšíme.

P. U.: To je něco, co se nedá popsat a co člověk opravdu intenzivně cítí. Ono zmíněné genium loci. To tam je. Bývá to třeba i v některých kostelích, a bývá to i v Telči. A samozřejmě i na Vyšehradě. Nedávno jsem tam byl za kamarádem a znovu jsem si uvědomil, jak je to místo nabitě právě tou specifickou energií. A dělají to i tamní lidé. Zašel jsem do hospody a tam byli potomci těch původních Podskaláků či těch, co na šífech jezdili na Vltavě. Pořád to z nich salá. Podobně to vnímáte, když zajedete na Moravu. Tam taky cítíte nějaký takovýhle spodek.

Pane Ulrychu, když jste spolu mluvili před rokem, řekl jste, že si nedovedete představit sám sebe a koneckonců ani vaši sestru ještě v pětadesátí křepčit na jevišti. Čím jste starší, dovedete si to přeci jenom představit líp?

P. U.: Teď budu mluvit za sebe. Mám pocit, že člověk se jednou dostane do stadia, kdy předstírá mládí – a to je můj případ. Už to není jako dřív. Občas si říkám: uskoč, chlapče! Udělej s tou kytarou nějaký pohyb! Naštěstí ale mám vedle sebe svou sestru, která má elán jako mladice.

H. U.: Ale ani sestra nekřepčí a vlastně nikdy nekřepčila!

P. U.: Takový ten dotyk cirkusového šoubyznysu jsme nikdy nezažili. Vždycky jsme se soustředili na čistou hudbu bez okázalého doprovodu těch věcí okolo, světla, bombastické scény a tak. Ale muzika nás pořád nesmírně baví.

MAELLA

Přichází nová tvář s tajemnými inspiracemi a uhrančivým hlasem. Stane se klenotem alternativní scény nebo popovou hvězdou?

TRZ008

Supraphononline

Maella je dvacetiletá písničkářka s uhrančivým hlasem, jež se ve své tvorbě inspiruje surrealistickými filmovými motivy a lidskými dramaty. Jejich propojením s vlastními prožitky dává vzniknout živým, osobitým písním na pomezí alternativního popu a rhythm and blues. Nyní představuje své první EP, které vychází na domácím labelu TRANZISTOR.

„Jsem inspirována neviditelnou tajemností v životech, jaká je zachycená třeba v seriálu Twin Peaks. Stejně tak se v mé muzice projevuje láska ke knihám jako Spalovač mrtvol Ladislava Fukse, Žert a Směšné lásky od Milana Kundery, Lolita Vladimira Nabokova...“, prozradila sama autorka.

Pražská rodačka vystudovala English College in Prague. Hudbě se věnuje již od čtyř let, kdy začala zpívat v mezinárodním sboru International Choir of Prague. Koncertní zkušenosti má z open mic akcí v různých klubech Evropy (Berlín, Paříž, Londýn). Ve třinácti letech založila svou první kapelu, kde hrála na basovou kytaru. V roce 2015 získala cenu Tais Awards 2015 – Best Songwriter of the year. Kromě první autorské nahrávky Maella zveřejnila také videoklip ke svému prvnímu singlu Sometimes, který je součástí EP.

„Poprvé jsem slyšel o Maelle asi před rokem od mých muzikantských kamarádů a všichni říkali, že má skvělý hlas. Až nedávno jsem měl tu čest slyšet její první nahrávku. Má skvělou kapelu a ano, její hlas je opravdu jedinečný“, říká o zpěvačce úspěšný britský písničkář James Harries, který publikuje na stejné vydavatelské značce.

Debutové EP Maelly s názvem It is Coming vzniklo ve studiu Svengali zkušeného hudebníka a zvukového mistra Aleše Charvát. Základní spolutvůrčí duo tvoří Maelle kytarista Dalibor Hrubeš, který se na písních podílí i autorsky a basista Martin Drahoňovský. Na nahrávce se podílejí i špičky naší muzikantské scény, jako jsou kytarista Josef Štěpánek, pianista Michael Nejtěk, hráč na Hammondky Jan Kořínek a bubeníci Daniel Šoltis či Jan Chalupa. Smyčcový kvartet Gabriely Vermelho pak aranžoval Martin Brunner.

„Bylo to pro mě neuvěřitelné dobrodružství a zároveň velká lekce do života. Přestože mám jasnou vizi o výsledném zvuku svých písní, dala jsem volnou ruku svým skvělým spolupracovníkům, což se na výsledku znatelně projevilo,“ dodává o vzniku nahrávky Maella.

EP vychází na domácím labelu TRANZISTOR, v digitální distribuci je na Supraphonline a křest za doprovodu celé kapely se uskuteční 12.6. v pražské Malostranské Besedě.

SNOVÁ ARIADNA SIMONY ŠATUROVÉ A TOMÁŠE NETOPILA

„Píšu novou malou operu, jeden akt, také abych si trochu odpočinul od té velké opery *Řeckých pašijí*, které dají hodně práce.“ Martinů napsal Ariane za pouhý měsíc v létě 1958. Řecká báje o královské dceři Ariadně, která pomůže Théseovi zabít Mínótaura, se mnohokrát dočkala hudebního zpracování. Martinů zaujala v pojetí dramatika Georgese Neveuxe, které mu posloužilo základem k vlastnímu libretu; rozdvojený Théseus zde bojuje sám se sebou, s Théseem přemoženým láskou k ženě. Tomáš Netopil se svou Essenskou filharmonií dal vzniknout nové nahrávce opery 30 let po Neumannově snímku s ČF. Punc výjimečnosti dodává nahrávce i Simona Šaturová v titulní roli; závěrečné lamento

opuštěné Ariadny posluchači bere dech. Operu na CD doplňuje Dvojkonzert, dílo se silným příběhem, jež tvoří vrchol francouzského období skladatele. Martinů jej začal skicovat v létě 1938. Napjatá atmosféra stíšňovala celou Evropu, strach a neklid se promítl i do skladby: „...mám dojem, že tragické události, na něž všichni ještě vzpomínáme,... že tato atmosféra je vyryta na těchto stránkách.“ Autor do skladby otiskl silné emoce spojené s osudem jeho domoviny: „Je to skladba prožitá za těžkých okolností, ale není v ní zoufalství ani beznaděj, nýbrž vzpoura, odvaha a neochvějná víra v budoucnost, vyjádřená prudkými dramatickými nárazy, proudem tónů, který se nezastaví ani na vteřinu...“

SU 4205-2

Supraphonline

Foto © Jan Houda

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.czwww.youtube.com/supraphonwww.facebook.com/Supraphonwww.plus.google.com/+supraphon/www.supraphon.cz